

Αθήνα 16.3.1989

Ο καθηγητής κ. Κώστας Σημίτης ανέφερε στο σεμινάριο της Παντείου για τις "Προοπτικές του συνδικαλισμού" μεταξύ άλλων τα εξής :

Ο συνδικαλισμός στον τόπο μας πάσχει από συντεχνιασμό και κομματικοποίηση. Ο συντεχνιασμός οδηγεί στη διεκδίκηση αιτημάτων που αποβλέπουν στο στενό συμφέρον της ομάδας, παρεμποδίζουν διαδικασίες εκσυγχρονισμού και αγνοούν λύσεις κοινωνικά πιο δίκαιες. Η κομματικοποίηση οδηγεί στο να καθορίζονται από κομματικές σκοπιμότητες οι διεκδικητικοί αγώνες των εργαζομένων. Απόρροιά της είναι το φαινόμενο το κύριο μέλημα των συνδικαλιστών να είναι ο κομματικός έλεγχος των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Συντεχνιασμός και κομματικοποίηση συνδέονται σε ένα φαύλο κύκλο. Οι κομματικές συνδικαλιστικές παρατάξεις πλειοδοτούν σε αιτήματα για να κερδίσουν τον έλεγχο των οργανώσεων. Τα κόμματα αποδέχονται και προωθούν αυτά τα αιτήματα για να χρησιμοποιήσουν τα συνδικάτα στις πολιτικές τους κινητοποιήσεις.

Ο φαύλος κύκλος πρέπει να σπάσει αν θέλουμε να αναστρέψουμε τη σημερινή φθίνουσα πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος. Τα μέσα είναι θεσμικά και ιδεολογικά.

Προτροπή στην κομματικοποίηση είναι η κρατική παρέμβαση που παρ' όλα τα οκτώ χρόνια σοσιαλιστικής διακυβέρνησης έχει παραμείνει ακόμη σημαντική. Χρειάζεται κατάργηση του πλέγματος ποδηγέτησης και ενίσχυσης της αυτονομίας του συνδικαλιστικού κινήματος σε όλες τις δραστηριότητές του (συλλογικές διαπραγματεύσεις, εργατική κατοικία κ.λ.π.). Η δημιουργία μεγαλύτερων συνδικαλιστικών οργανώσεων με αποφασιστικές αρμοδιότητες για τη συνδικαλιστική δράση μπορεί να περιορίσει το κύμα των συντεχνιακών αιτημάτων των μικρο-οργανώσεων και να εντάξει τη δράση τους στο πλαίσιο του ευρύτερου αγώνα για σταθερή βελτίωση των συνθηκών ζωής. Η κριτική στάση των κομμάτων και των μαζικών μέσων ενημέρωσης απέναντι στα συντεχνιακά αιτήματα και η αποκάλυψη της ιδιοτέλειας των συντεχνιακών κινητοποιήσεων θα δημιουργήσει ορθότερη συνείδηση στο κοινό για το αν

προωθείται ή όχι από τα πάσης μορφής συνδικάτα η κοινωνική δικαιοσύνη.

Τα συνδικάτα μπορούν να παίζουν ένα αποφασιστικό ρόλο για μία πιο δημοκρατική και δίκαιη κοινωνία. Πρέπει όμως να διευρύνουν τα κριτήρια δράσης και τον κύκλο των δραστηριοτήτων τους. Αποστολή τους δεν είναι μόνο η υπεράσπιση βραχυπροθέσμων αιτημάτων των εργαζομένων αλλά και η διαμόρφωση και εφαρμογή μιάς δικιάς τους πολιτικής για την ανάπτυξη και τη δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος και του πλούτου. Έχουν ευθύνη για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας.